

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 8 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru memorabile pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru strălătitate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 8 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octomvrie-Decemvrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Septembrie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 7/19 Septembrie 1884.

Di-i mamă gușată, să nu-ți dîcă ea.

Numărul 7 joacă rol însemnat în biserică. În tîmplare de multe ori aduce cu sine ca omului să i se întîmple vie-un lucru neplăcut, care se steie în legătură cu numărul 7. Aceasta apoi nasce în om credința deșeartă, că numărul 7 e legat cu nenorocirea.

Dacă aș fi aplecat a crede în credințe deșerte, ușor aș putea presupune că numărul 7 este cauza, din care dl protopop Simeon Popescu a pășit cu atîta furie asupra mea.

Voiu fi obiectiv și me voi clarifica odată pentru totdeauna.

Sub titlul „Uniformitatea în biserică” în șapte numeri ai diarului nostru am atins unele neajunsuri, de cari suferă biserică noastră. Am vorbit după cunoștințele mele, am scris obiectiv, căci eu am avut în vedere numai și numai binele bisericei.

În numărul 98 al diarului nostru am reflectat și la proiectatele reuniuni preoțesci, pe cari voiesc domnul protopop Simeon Popescu se le introducă în biserică noastră.

Am creșut că e necesar se vorbească și de aceste proiectate reuniuni, căci ele tare lovesc în uniformitatea bisericei noastre. Preste acest motiv multe au mai conlucrat la îndemnul, de a vorbi și eu la acest obiect.

Mai întăiu eu în biserică noastră nu recunosc infalibilitate nici chiar la domnul protopop Simeon Popescu.

Natura iuridică a acestor proiectate nouă organisme în corpul bisericei noastre așa de puțin a fost considerată de către părintele lor, încât pre mine m'au luat groaza vîdînd abisul în care cădem.

Se poate că eu sum greșit; se poate că deși nu sum cu totul greșit, dar vîd lucrurile în colori prea posomorîți; în fine se poate că am adevărul și dreptatea pre partea mea.

Așa am dîs atunci, așa dîc și acum. Am scris prin urmare în credința, că la noi mai este încă posibilă o discuțiune diaristică în mod onest, și aceasta din considerare către publicul cetitoriu, care judecă când cetesce diare.

Aveam însă cunoștință despre antecedențe cu privire la aceste reuniuni preoțesci. Mi era în proaspătă memorie supremul grad de animosită, la care au fost degenerat acest obiect în discuțiunea de astă toamnă tocmai în acest diariu.

Din respect la aceste antecedențe mi am asigurat reserva, că la cazul probabil, că domnul protopresbiter Simeon Popescu se va pune pe personalități și invective, eu nu voi sta cu dînsul la vorbă.

Vine domnul Popescu la diarul „Tribuna” și în numărul 109 din 28 August a. c. publică o serie de mistificări și denunțațiuni.

Fără a reproduce citatul articol din „Telegraful Român” după cum ar cere însemnătatea obiectului și onestitatea în lupta diaristică pentru principii, Domnia Sa ia unele locuri isolate din acel articol, le reproduce fără de nici o legătură internă, apoi face concluziunea că „Telegraful Român” denunță guvernului preoțimea ortodocșă română din arhidieceză. Conjură deci pe toți preoții să se ferească de „Telegraful Român,” căci el în denunțațiuni a întrecut și pe „Pester Lloyd.” În fine închieie cu esclamațiunea: „Hic niger est, hunc tu romane caveto!”

Aceste mistificațiuni și denunțațiuni se fac sub firma mai multor preoți din tract.

Diariul „Tribuna” publică denunțațiunile domnului Popescu, și fără a declara că e sau nu solidar cu cele scrise, promite că va reveni asupra lucrului.

Astfel fără nici o sfilă s'au publicat în diariul „Tribuna” cele mai necruțătoare insulte la adresa „Telegrafului Român.”

Spre informarea esactă a publicului cetitoriu și restabilirea adevărului plesnit fără cruțare în față, încă la 28 August a. c. adevă în diu datei numărului din „Tribuna,” în care a eșit scrisoarea domnului Popescu, am adresat o scrisoare domnului director al diariului „Tribuna” Ioan Slavici, în care l'am rugat să binevoiască a reproduce întreg articolul din Nrul 98 al diariului „Telegraful Român,” ca publicul „Tribunei” se judece în cunoștință de cauză.

Puteam ușor să nu o fac aceasta, căci eu ca redactor al „Telegrafului Român” me puteam apăra în diariul redactat de mine. Am preferit însă a scrie domnului Slavici:

1. Pentru că domnia Sa a venit la Sibiu ca om cu bună reputațiune, și credeam că luptă cu arme oneste, și numai pentru adevăr și dreptate.

2. Simțul de dreptate și integritatea caracterului publicului cetitoriu pretinde să se audă și partea atacată, ca el se poată judeca în cunoștință de cauză.

3. Este us, ca omul să se apere acolo, unde a fost atacat.

4. Oamenii cari luptă pentru adevăr și dreptate nu se ferească de părerile altora, ci și apără în față acestora pe ale lor propii cu arme oneste.

5. Ne fiind angajat dl Slavici personal în această afacere, credeam că Domnia Sa încă va afla cu cale ca publicul „Tribunei” se aibă informațiuni imparțiale.

Directorul diarului „Tribuna” dl Ioan Slavici se vede, că are alte părerii; pentru aceea a aflat cu cale a lăsa pe publicul cetitoriu cu mistificările date de dl protopop Popescu.

Această purcedere a Domniei Sale poate să-i fie spre scădere, și să-i strice reputațiunea de până acuma, lucrul însă prin ea nici n'a cîștigat, nici n'a pierdut din actualitatea sa.

La meritul lucrului nu am nimica de dîs. Publicul român mai cetească încă odată articolul „Uniformitatea în biserică” din numărul 98 al „Telegrafului Român,” ca se vadă ce am dîs eu.

Ce dîce însă domnul Popescu!

Ca introducere între altele scrie:

Pe când în trecut, preotul împreună cu poporul umilit și apăsător, luptau și se jertfiau unul pentru altul, cunoșcîndu-și ambii pe străinul, vrășmașul comun; așî în contul ușurării acestei lupte răsar dușmani noi ai preotului și bisericei, vipere, cari se nutresc la noi în mijlocul nostru, cari însă în hatărul intereselor lor ce urmăresc, urmează lupta în ascuns, pentru ca ea să devină cu atît mai primejdioasă pentru bunăstarea și înaintarea preotului și a bisericei.

Ca preoți la sate, ocupați în zilele de acum cu lucrul câmpului, puțin timp ne mai prisosesc pentru cetirea de diare, cari de altmîntea în toate părțile mai împart lumină, numai pentru noi nu dispun de nici o rază.

Unicul diar, carele pretinde a ave nimb bisericesc la noi, și în care am fost dedați a ne întălni din când în când cu reflecțiuni la interesele chemării noastre preoțesci, este „Telegraful Român.”

Care ne poate fi însă durerea, când și acest organ pretins bisericesc, susținut în partea cea mai însemnată de preoțime, se sufulează contra noastră, amenințându-ne în coloanele sale chiar cu procurorul de stat.

Uimiți de această tristă aparițiune, ne-am pus pentru un moment întrebarea, dacă acest diar pretins bisericesc, își primesce haina sa în tipografia arhidiecezanală, situată în fața reședinței noastre arhiepiscopesci.

După aceste binevoitoare considerațiuni cu privire la meritul lucrului din articolul „Tel. Rom.” citează următoarele:

„Ca reuniune (preoțescă), se dîce în citatul articol, ea stă sub o supraveghere. Chemarea acestor reuniuni nu va fi tractarea de lucruri bisericesci avem destule corporațiuni și în stadiul de astăzi al dezvoltării noastre încă prea multe. (Sic!)

„Se va ocupa deci cu alte lucruri și aici e chemat statul să facă pe agentul.”

Atăta citează din articolul „Tel. Rom.” și la această citațiune face următoarele reflecțiuni:

Dar bine! nu-i e milă bărbatului de inimă al bisericei noastre a denunța în chipul acesta preoțimea? Nu s'a temut că această preoțime totuși nu va răbda ca să fie întruînțată ca cuie de scară pentru înălțarea d-sale? ci se va sili a desbrăca pe lup de pielea mielului ca să l cunoască și alții și să se ferească de el. Statutele reuniunii noastre s'au publicat în „Tel. Rom.”; acolo în §. 26 se eschide ori ce obiect s'au discușiune de natură politică; ear în §. 2 se arată sfera de activitate curat cultural bisericesc a reuniunii sub supravegherea consistoriului.

Omul de inimă al bisericei noastre însă denunță: „Chemarea acestei reuniuni nu va fi tractarea de lucruri bisericesci și nici va pute fi aceasta... se va ocupa deci cu alte lucruri, și aici e chemat statul să intervină și să facă pe agentul.

Ecce homo chemat a vorbi despre uniformitatea în biserică.

Decât „bărbatul de inimă al bisericei noastre” are statul cu mult mai ageri denunțațiuni, bunăoară ca cel din „Pester Lloyd” din eara anului trecut, care și el a denunțat, dar cel puțin într'un chip mai ferit de blamul general.

Ce e drept, omul de inimă al bisericei noastre și-a dat și dînsul toată silința a uita pe ucenici pe măriestru dela „Pester Lloyd” spunîndu-ne că: „Pentru lucrările bisericesci avem destule corporațiuni și în stadiul de așî al dezvoltării noastre încă prea multe”; ear mai încolo cearcă a infiltra manifestațiuni politice și în sinoadele protopopesci din Seliște și Mercurea.

Cu cea dintăiu ar mai merge, căci e un slab reasumat al denunțatului din „Pester Lloyd” și cu filosofia aceasta mai poate parada; dar cu manifestațiuni politice ale sinoadelor din Seliște și Mercurea, credem că-i va merge bărbatului de inimă earăși cam breaz, căci șefii acelor tracte vor să desavua pe denunțant, dovedindu-i, că și aici norocul i-a întors dosul.

De altmîntea poate că este bărbatul de inimă al bisericei noastre încă la începutul carierei sale în astă materie; și atunci e sensabil. Dacă însă ar dori să continue pe calea aceasta noi i-am da sfatul să-și aducă aminte că și cu denunțațiuni: *non omnium est datum adire orinthum.*

Reputațiunea și demnitatea noastră de preoți reclamînd ca atacurile îndreptate cu rea credință asupra-ne să le respingem pe calea, pe care ne-au venit, încredințați fiind că vorbim și în numele tuturor acelor colegi ai nostri, căroră încă nu le-au venit la cunoștință atacurile aceste, — vă rugăm, dle redactor, a primi din parte-ne următoarea:

Declarațiune:

Afirmațiunea susținută în Nr. 98 al diariului „Telegraful Român” din anul eurent, că preoțimea gr. or. din tractul Sibiului ar fi fost provocată din partea dlui Protopresbiter tractual a se constitui în reuniune, o declarăm de neadeverată egită din peana unui om de rea credință;

Respingem mai departe cu indignațiune insinuațiunea că în reuniunea noastră preoțescă ne-am ocupa cu lucruri pentru cari ar fi de lipsă intervenirea agentului statului; ear încât pentru „Telegraful Român” care primesc în co-

loanele sale astfel de invective asupra preoției dăcem tuturor fraților noștri de o chemare: „Hic niger est, hunc tu Romane caveto.”
„Mai mulți preoți din tract.”

Publicul cetitoriu va compara teostul din „Telegraful Român” cu cele duse de „Tribuna” și va formula păreri. Eu n'am nimica de dis.

Puține încă și termin. Preoția din tractul Sibiului nici habar n'a avut de formarea reuniunilor preoțesci. Fostul protopop, domnul profesor seminarial Ioan Popescu, și domnul asesor consistorial Moise Lazar trăiesc încă și pot mărturisi.

Preoția din tractul Sibiului nici nu visează de forma cum a voit domnul protopop Popescu să înființeze proiectatele reuniuni, și de anteactele până la prima ședință a reuniunii în spe.

Preoția din tractul Sibiului nici habar n'are că va scrie domnul protopop în numele ei; și ea nu va lua responsabilitatea pentru cele scrise.

Preoția din tractul Sibiului știe că „Telegraful Român” este organul archidiecesei, și că în capul archidiecesei avem pe archiereul nostru, și ea în castitatea inimei sale nu va dice că archiereul este viperă, sau doară chiar „Hic niger...” de care ea trebuie să se pădească și se fugă.

În fine preoția din tractul Sibiului va dori din inimă ca ea se fie cruțată, să nu fie espusă la astfel de lucruri, despre care ea în curățenia inimei sale nici nu visează.

Atâta deocamdată și mai multe nu. Când va veni timpul ne vom clarifica și cu scopul și tendințele urmărite de „Mai mulți preoți din tract.”

Mateiu Voileanu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Adunarea generală a învățătorilor din districtul Deva.

Încă de timpuriu s'a circulat din partea Prea Vener. consistor. timpul ținerii ședințelor generali, adecă 25—30 August st. v.

Sosind ziua de 25 August sau 6 Septembrie învățătorii se adunau încetșor.

După ameați la 3 oare dl. președinte al reuniunii Ioan Papiu ppop. tract. Deva se prezintă în biserică cea frumoasă și spațioasă împreună cu dl. comisar consistorial Nicolae Sanzian. Ședința s'a deschis prin o vorbire însuflețitoare din partea președintelui, urmând apoi citirea unor rescripte consistoriale și esmiterea comisiunilor, astfel s'a terminat cu cele formali.

Înceind să anunțe ședința următoare pe Duminică în 26/8 v. la 11 oare.

În program era pus cu multă precauțiune citirea disertațiunei: „Chemarea și datorințele învățătorului român față de popor.”

Îndată după finitul serviciului divin ședința se deschisă în prezența multor inteligenți precum dd: Georgiu Secula, adv., I. Pop, perceptor, Ioan Lazariu, profesor prep., I. Simionas, asesor orf. A. Nicoară cand. de adv., Dragits, Hosszu, adv., Georg. Nicoară, preot și alți mulți apoi urmă citirea disertațiunei menționate prin autorul său domnul Nicolae Sanzian învățător dirig. în Hațeg.

Constat cu mare plăcere că dl. disertant la alegerea și compunerea temei menționate a umplut un gol în literatura didactică.

DSa este la culmea chemării sale și merită tot respectul.

Cuprinsul acelei disertațiuni am dori ca se-l știe fie-care învățător poporal; spre acest scop propun ca în legătură cu cea din anul trecut dl. disertant se binevoiască a o scoate publicității.

După finirea disertațiunei și după gratulare dlui disertant ședința se încheie și se anunțe următoarea pe 27/8 la 9 oare dimineața.

În aceasta și obiectul principal ordonat din partea Prea Ven. Consistor a fost cetitul și scrisul în școala poporală, adecă metoda scriptologiei.

Acesta s'a tractat chiar dela început de când intră băiatul ca începător în școală până la tractarea bucăților de cetire și a poeziilor.

Tractarea teoretică și practică a acesteia a fost concreșută dlui emis consistorial.

În 27 August dela 9—12 a explicat întreagă teoria scriptologiei, dela 3—5 p. m. a ținut din cele teoretice lecțiuni practice: despre ținerea tăbliței, șederea la scris, tragerea liniilor etc., dela 5—6 a întrebat dintre cei mai debili spre a se convinge despre atențiune și însușirea celor propuse cu coregere reciprocă.

În 28 dela 9—1/2 10 Toma Neamț a descompus dicționarul. După dispunerea emisului consistorial dela 1/2 10—11/2 oare dl. comisar cons. au predat cum trebuie propuse literile arătând și dezvoltând o metodă deamă de imitare, a propus mai multe sonuri

apoi tot pre basa acestei prelegeri întrebă pre cei mai slabi. În fine dl. George Reitescu încă a desvoltat sunetul „s” pre basa prelegerii propuse.

După ameați dl. prelector au predat practice predarea unei bucăți de cetire. Prelegerea a fost foarte interesantă împreună cu toate recerințele instrucțiunei moderne.

Pe basa acesteia se tractează și poesiele.

După esaminare și coregere reciprocă, propunerile practice din partea domnului comisar consis. s'au terminat.

Prin punerea obiectului acestuia spre pertractare și prin esmiterea dlui Nicolae Sanzian prea Ven. Consis. Arch. a făcut cel mai mare serviciu cauzei scolare din districtul Deva.

S'a profitat foarte mult din frumoasele prelegeri practice, din cari s'a constatat că dl. Sanzian în comparațiune cu zelul, devotamentul și capacitatea sa ocupă un post foarte mic.

Fericită e însă tinerețea ce se adapă de sciință prin metoda-i măestrosă și sigur progresătoare.

E tiner încă, începutul l'a făcut, calea s'o urmează cu abnegare și cu diligență încordată, neîntrerupt se își ține calea, căci viitorul glorios i se apropie.

Inspectorul regesc scolar încă a vizitat adunarea.

În 29 dela 8—10 a ținut dl. Augustin Nicoară o prelegere practică din pomăria. Prelegerea a avut efectul dorit fiind ținută în o grădină de pomăria.

Învățătorii au primit instrucțiunea cu cea mai mare plăcere, entusiasmați prin prelegerea și cuvintele dlui instructor au devenit simpatici cuvintelor și prelegerii domnului A. Nicoară.

După finirea prelegerii comis. consis. dl. Nicolae Sanzian în numele tuturor învățătorilor au mulțumit dlui propunător în termeni și expresiuni dulci și amabile ca unuia care împreună cu toții concușă la opera fericirii poporului român.

De aci cu toții ne-am întors la biserică.

După finitul serviciului divin deschidându-se ședința s'a ascultat raportul comisiunei etc., după a căror finire președintele prin un discurs bine simțit încheie sesiunile anului curinte, mulțumind emisului consistorial pentru diligența și osteneala dată la predarea metodei scriptologiei moderne, l' incuragiază că ostenețele i se rebonifică prin renumele-i respectuos, ce se lătesce mereu la clasele inteligenței și la poporul nostru.

Adunarea sau ședințele au fost cercetate de vre-o 40—50 de învățători confesionali.

Astfel s'a terminat în 29/8 la 1 oară p. m. ședințele adunării generale ale învățătorilor din districtul Deva.

La revedere pe anul viitor în Hunedoara.

Deva, 1 Septembrie v. 1884. Munteanu.

Verșet în 25 August 1884. Domnule Redactor! Vă rog a mă scusa dacă abia astăzi viu a ve face un mic raport despre festivitatea memoriei de 100 ani dela sfințirea bisericii rom. gr. or. din Oravița mont., cauza întârzierii au fost căci eu așteptam că doară vre-o persoană mai competentă în cauză, se facă aceasta; vădând însă că nimeni nu află de demn a o face, me voi silii eu a o descrie pe cât mi vor permite puterile și me va ajuta memoria.

Vădând publicându-se atâtea invitări din partea comitetului parochial din Oravița, creșdând a vedea ceva grandios, această curiositate m'au atras și pe mine acolo și fiindcă numai odată am vădut în viața mea o atare festivitate, încă din presara Stei Adormiri m'am aflat în Oravița ca se asist dela început.

În presară după vecernia usuată, sau junghia un bou (semnul jertfei) și s'au pus să se frigă, dar aceasta jertfă nu s'au făcut după obiceiul vechiu al creștinilor noștri cari aduceau jertfe, ci cum sunt informat după sistemul unor creștini moderni, cărora le place a se mândri cu lucrul altuia. Comitetul influențat de unii membri au decis ca jertfa să se cumpere pe banii bisericii, și să se facă apel la credincioși să contribuie și ei, de aceștia însă nu s'au prea aflat paremise numai doi sau trei au lăruit câte ceva, ear biserică au ramas cu spese de vre-o 60—70 fl., dar se lasă estiușea speselor în competența Venerab. Consistoriu, ear cauza jertfei este mai nimerită pentru o foaie sarcasă; și să trecem la ziua adormirii. În ziua adormirii (Stei Mariei) fiind și hramul bisericii, din zori de ziua sau anunțat festivitatea prin salve de pive (trascuri) și creștinii evlavioși grăbiau cu mic cu mare la Sta biserică.

Serviciul divin s'au celebrat cu multă pompă de pârînții protopresbiteri I. Popoviciu al Verșetului și A. Ghidiu al Oraviței cu asistența a doi preoți, după terminare, tinerul dar prea demn domn protopresbiter Ghidiu urcând în predicator, de acolo și după o introducere în adevăr clasică împărțită și de nișcă filosofie, arătând și explicând cu motive și exemple neștrămutaveri însemnătatea și folosul creștinătății.

În predică oratorul au purces dela tema că: biserică este casa lui Dumnezeu și poarta ceriului și astfel au des-

voltat-o încă în cele din urmă s'a vădut în modul cel mai evident, că biserică ca casa lui Dumnezeu au fost totodată și adevăratul asil, în care și-a conservat poporul român limba și naționalitatea și în special poporațiunea comunității Oravița, carea pe când nășua se și facă biserică se afla între împregiurările cele mai critice. Desvoltând astfel tema, a pășit apoi la istoricul zidirei și sfințirii bisericii ca partea ultimă a predicii.

Preste tot oratorul în predică s'a întrecut pe sine. În partea aceasta a predicii arată zelul celor 503 locuitori ai Oraviței mont. și viul lor interes pentru a-și zidi casa lui Dumnezeu, espune cum acești creștini începând dela 1773 petiționează de nenumerate ori la direcțiunea montană de atunci a Bănatului, ba în cele din urmă chiar și la împăratul Iosif al II-lea; cum au fost amețiți creștinii până la 1780 numai cu promisiuni goale ca astfel permisiunea pentru zidire să se amâne și în modul acesta dușmanii seculari ai neamului românesc se și poată fărâ planurile lor infernale cu nimicirea religiei, limbei și naționalității. După multă trudă și muncă abia la 10 Maiu 1780, primesc înalta încuviințare de a-și zidi biserică după ce episcopul de atunci al Caransebeșului Vichentie Popovici a făcut însuși o reprezentare la locurile mai înalte arătând mijloacele și necesitatea de a-și zidi biserică în Oravița mont. Chiar așa era și pe la 1780 ca și în timpul de față, atunci cu greu putea se și zidească biserică pe banii proprii, astăzi e cu anevoe a-și zidi institute de cultură earăși pe banii proprii. O sută de ani s'a adăpostit poporațiunea Oraviței mont. sub boltele cele puternice ale bisericii, și creștinii de astăzi ai comunității, în 15 August au serbat munca și jertfa moșilor și strămoșilor lor.

Nimic nu au lăsat de dorit oratorul în predica sa. Fără a vătoma însă pe orator, eu în locul dsale a-și mai fi făcut și aceea precum însuși cuvintele oratorului mi dau ansă și anume: se fie făcut o paralelă între zelul creștinilor dela 1780 și între zelul celor de astăzi, între jertfele ce le-au adus atunci și ce le aduc astăzi și în fine cu cât s'a înmulțit poporațiunea de atunci și până astăzi, crescut'a sau scădut'a moralitatea. Eu a-și putea dice chiar din cuvintele predicii că oratorul au nutrit ideea aceasta, însă poate modestia dsale de o parte ear de alta rezultatul la care ajungea, nu era chiar favoritoriu pentru nepoții de astăzi; apoi streinii cei numeroși, cari s'au aflat în biserică în decursul întregii liturgii, auând rezultatul s'ar fi bucurat sau scandalizat. Cu toate acestea eu o spuneam ca se știe, se vadă semi-docii de astăzi unde a ajuns cu Oravița falnică de odinioară și unde mai pot ajunge cu neînțelegerile și cu încăpăținarea nemotivată.

Oratorul și de astădată au dat noue dovești despre profunditatea sa, au fost admirat și lăudat nu numai de români dar chiar și de streini, l-au lăudat și matadorii din comitetul parochial; dar una mi-a umplut inima de întristare, când adecă mi s'a spus că mai există și acum procesul alegerii de protopop și, că acei matadori cari astăzi îl laudă sunt cari nu voiesc nici de paroch a-l recunoaște, și pentru ce oare? după cum sum earăși informat, din invidie etc., nu știu dacă aceste informațiuni sunt pe deplin fondate, una însă stă adecă ceva trebuie să fie, căci o oare-care încordare am observat și eu din partea unora cari mai puțin pot ave scuse și motive, și aceasta ar trebui se dispară odată. Permițam frații Oravițeni ale spune, căci ar trebui să se pătrundă odată de acel adevăr că, până când noi ne certăm și invidiăm între noi, streinul, inamicul nostru secular, după cum îl numește prea drept oratorul, — profită tot mai mult a ne învrăjbi, ca astfel să ne mâncăm și nimicim noi de noi. —

Ar mai trebui să ne pătrundem în fine și de acel adevăr, că noi astăzi prin vitrega oblăduire de sus dela potestatea lumească suntem mai mult ca ori când avisați la puterile noastre, la acel material care de seculi între cele mai înverșunate și vitregi împregiurări ne-au conservat limba și naționalitatea. Astăzi mai mult ca ori când trebuie să ne respectăm cleul și învățătorii, să ne desbrăcăm de toate pasiunile și interesele trecătoare și, să ne dăm mâna de adevărată armonie frățască cu toții ca astfel să ne putem apăra și conserva biserică și școala și prin ele limba și naționalitatea, atât de mult amenințată din toate părțile.

Mai ceva și am terminat. Jertfa: bou fript s'au împodobit cu flori și astfel s'au purtat pe stradă, lucru ne mai vădut nici unde până acum, viu mai avea haz, dar mort a fost ceva cam scandalos. Mai bine era dacă onor. comitet în înțelepciunea sa dispunea și decidea altfel, bunăoară să se facă o fundațiune ca după un alt centinar nepoții de atunci și respective strănepoții se poată serbători duplu centinar și pentru nepoții de astăzi și atunci moșii viitorilor nepoți, d. e. pentru vre-o școală de fete, de care se simte mare necesitate în Oravița, sau și altă fundațiune și ea așa cred că se putea aduna o sumă frumoșică nu numai dela confrății noștri din Oravița, ci și dela alții, ceea ce nu s'a făcut se mai poate face. Am dis. Un participant.

Mulțumită publică.

Pentru loteria arangiată din partea „Reuniunii femeilor române” au mai incurs următoarele obiecte:

Dna Maria Roșca, 1 ținător de chei sculptat și brodat, dna Maria Crișan, 1 corfiță de părete dnul

Victor Roșca, stud. med. 1 etager de părete sculptat; dna Iustina Olariu, 1 calimar; dna Maria Ștefănescu, 1 necesaire; dna Silvia P. Barcianu 1 portebrosse brodat; dsoara Maria David 1 iconiță brodată; dsoara Hareti Ionasiu 1 perină de canapea brodată; dna Helena Stanislavlevits 1 păreche pantofi brodați dna Sofia născută Bechnitz 1 covor de pat croșetat și brodat din lână; dna Alesandra Rusu n. de Șuluf, 1 service de cafea din argint; dna Ana Poruțiu n. Csucsi, 1 covor alb de masă croșetat; dnul Dr. Aurel de Sterca Șuluf toate opurile lui Schiller originale; dna Maria Borcea, 1 față de masă țesătură țerenească; dna Constanța Popp, 1 pânzătură brodată pentru mesuță, 1 servet brodat pentru tavă.

Pentru bunăvoința documentată față cu această Reuniune comitetul le exprimă mulțumită pe calea aceasta.

Varietăți.

* (Cas de moarte). În Cluș a reposat episcopul reformat **Nagy Péter**. Biserica reformată din Ardeal a pierdut în el un prelat demn.

* (Alegere de deputați pentru congresul național bisericesc). Până acuma ne sunt cunoscute următoarele alegeri:

Cercul Sibiu, deputat preotesc Preacuvioșia Sa Domnul Nicolau Popea, archimandrit și vicariu arhiepiscopesc ales cu unanimitate. Făgăraș, Preacuvioșia Sa Domnul Dr. Ilarion Pușcariu, protosințel, asesor consistorial ales cu unanimitate. Dees, Domnul Nicanor Frateșiu, protosințel, secretariu consistorial. Mediaș, Dnul Nicolau Cristea, protopresbiter, asesor consistorial. Brașov, Domnul protopop Ioan Petric ales cu unanimitate.

* (Întărirea Bucureștilor). Diarele germâne dau amănunte mai noue asupra întăririi Capitalei. Se vor ridica 36 forturi cuirasate mișcătoare. Dar se discută încă asupra sistemului. Casele Grusau și Montgolfe au primit fiecare comanda unui fort cuirasat, și după rezultate guvernul se va rosti. Foile germâne susțin sistemul Grusau care se aseamănă cu sistemul ce se întrebuințază și la monitoare.

* (Postal). Cu 16 Septembrie începând s'a deschis oficiu de poștă în comuna *Frata* comitatul Clușului și va sta în legătură de toată ziua cu oficiul de poștă din Mociu.

Cercul de comunicație sunt comunele: Aranykut, Bérchies, Csetelke, Frata, și Soporul de câmpie. Va espeda epistole, asignațiuni până la 200 fl. și alte lucruri de poștă.

Mersul.

Pleacă din Frata	12 oare a. m.		
Ajunge la Mociu	1 oară	30 m.	d. a.
Pleacă din Mociu	2 "	30 "	" "
Ajunge la Frata	4 "	"	" "

* Cu 16 Septembrie începând oficiul de poștă din „Russ” pe linia ferată Pisch Pusta Calan, Hateg și Petroșeni afară de trenurile Nrii. 2311 și 2314 mai stă în legătură și cu numerii 2312 și 2313.

Cea ce în interesul comunicației se aduce la cunoștință.

* (Înștiințare). Subscrisul comitet aduce la cunoștința Onoratului public român, cum că în Brașov se află pentru copii, cari voiesc a se aplica la meserii locuri vacante la mai mulți măestri, precum: cismari, păpucari, jocari, covrigari, croitori, rotari, tauri, lăcătari, șielari, măsari și alți diferiți măestri.

Condițiunile sânt: Copii să fie de 13 — 15 ani, să scie ceti și scrie, să servească 4 ani ca învățăcel, în acești 4 ani părinții să le dea hainele de lipsă.

Părinții sau tutorii copiilor să se adreseze la subscrisul comitet în Brașov.

Brașov în 30 August 1884.

Comitetul Asociației pentru sprijinirea învățăcelilor și școlilor români meseriași în Brașov.

Vasilie Sfetea,
președ.

Dr. Ioan Bozocanu,
secret.

* (Postal). Cu 21 Septembrie începând se deschide oficiu postal în comuna Sanpaor (Kerelő Szt. Pál), și va sta în comunicație de toată ziua cu trenurile numerii 1062 și 1065 de pe linia dintre Cucerdea și Maros-Vásárhely.

Cercul de comunicație sunt comunele: Beșeneu, Gilău, Sânpaor, Lăscud, Dilău unguresc, Satul nou, Petea de Câmpie, Dileul românesc, Somostelnice (Futac) și Ugra.

Va espeda și primi epistole, asignațiuni postale pentru monarhie până la 200 fl., externe până la 75 fl. și alte lucruri ținătoare de poștă.

* (Academia Română) din București a primit din partea comitetului format la Veneția în Italia sub presidența Dlui Dante din Serego Allighieri, un exemplar din Dicționarul dialectului venețian de Giuseppe Boerio în edițiune de lux și dedicat națiunii române ca semn de viață simpatie din partea națiunii italiene.

* (Dela castelul Peleş). Reproducem după „Telegraphul” din București cuvântul rostit de M. S. Regele la Sinaia, cu ocazia serbării zilei de 30 August, la prânzul ce a avut loc:

„Astăzi sânt 7 ani că tunul resună înaintea Plevnei și că întăririle dela Grivița se aflau ca o stavilă neînvingătoare în fața noastră; de 3 ori trupele noastre încercară cu îndrăzneală a le dobândi, vrășmașul însă rezista cu voinicie; câmpul de luptă era acoperit de morți și răniți și batalionul 2 vânători părea a fi aproape sfârșit; în momentul acesta am venit în mijlocul ostașilor mei strigându-le: „Înainte copii la biruință.” Ultima năvală fu încercată și seara vulturul român era înfapt pe creasta redutei: batalionul 2 vânători era stăpân al întregului steag turcesc. Astfel 30 August a devenit pentru armată o zi mare și strălucită; pentru voi, însă, vânători, trebuie să rămâne o zi scumpă și neuitată, fiindcă datorită vitejilor vostri frați că steagul vostru sântit prin scumpul lor sânge este împodobit cu „Steaua României.” Urmați tradițiilor batalionului dela 1877, spre a fi totdeauna vrednici de această înaltă distincțiune. Ridic acum acest păhar în onoarea armatei care, nu mă îndoiesc, va fi în ori ce împrejurare la înălțimea misiunii sale, precum și în amintirea eroilor căzuți la Grivița.”

* (Teatru maghiar în Sibiu). Societatea teatrului maghiar sub direcțiunea lui Váradi a sosit în Sibiu.

În 13 l. c. a dat în teatrul cel mare orașenesc întâia reprezentanțiune.

„*Bozoti Mártha*”, cea mai recentă piesă dramatică a talentatului autor Csiky Gergely a deschis ciclul reprezentațiilor.

Piesa este originală și foarte bine lucrată, și este în stare a ține publicul în încordată atențiune.

Să cunoașce, că norocosul autor a studiat cu succes scriitorii francezi moderni și clasici.

Limba este frumoasă și plăcută.

Singuraticii artiști sau produs cu toată voința și știința și aproape toți au secerat aplauze dese și repetite.

Cercetarea a fost suficientă, însă nu și îndestulătoare, și imputarea cea mai mare cu drept în se cuvine publicului maghiar, care aici astăzi este numeros, însă n'a dat spriginirea trebuincioasă și cuvenită.

Ce se așteptă apoi dela publicul, care nici a auzi nu pricepe limba maghiară.

Însă cred, că hărnicia societății cu timp va escita părtinirea cuvenită a iubitorilor de artă pentru arta însăși.

Duminecă în 14 Sept. s'a dat „*A sátn leánya*”, comedie. Reprezentațiunea asemenea a succes și a fost viu aplaudată.

În interesul bine înțeles am sfătui, ca pre afișe să se pună măcar titlul piesei și în limba română și cea germană*).

Report.

* Diariul „Le Pays” află că pictorul român dl Dimitrescu Mirea a fost însărcinat să schițeze un proiect pentru decorarea tavanului salei Tronului, la palatul regal din București, reprezentând scene din istoria țării.

* (Iubileu original). Dilele acestea la Munich un credincios al regelui Gambrinus (*Bierkönig*) a celebrat printr'un mare banchet ziua în care a beut al 100,000 păhar de bere; erau 27 de ani 4 luni și 21 zile când beuse cel dintâiu păhar de bere. Pe toată ziua câte 10 păhară de bere! — Merită iubileul.

* (O muscă mântuitoare de viață). — În satul Solovjevka, guvernamentul Kiev, a fost scoasă din o apă adâncă o fată moartă. Fata numai da nici un semn de viață. Dânsa a fost adusă la casa părintească și așezată pe patul de moarte. A doua zi fiind ușa camerei mortuare deschisă, a intrat înăuntru o muscă mare, și s'a pus pe nasul fetei moarte intrând după aceea în nas. Moarta tresări deodată și deschise ochii ridicându-se de pe așternut. Părinții fetei plângeau acum de bucurie și toți cei prezenți nu se sciau îndestul mira de această minune ne mai auzită. Țerani sânt acum de credință, că sufletul fetei inecate s'a întors în forma mușcei și a reintrat în corpul mort. În loc de pomană s'a ținut un ospăț vesel, la care au ho-

*) Se face, înse traducerea românească e miserabilă de rea.

tărit cu toții, că nu vor mai omori nici o muscă, de oare ce mușcele sânt purtătoarele sufletului omenesc.

* (Un nou soi de sticlă). „Schweizerische Bauzeitung” anunță că dl Siemens, renumitul fabricant de sticlărie a fabricat o calitate de sticlă de o durată și soliditate ca și a tuciului. Principala calitate a noiei sticle consistă în ușurința sa; afară de aceasta, ea nu suferă cătuși de puțin de schimbările temperaturii. Casa Siemens crede că poate fabrica cu noul ei produs candelabre, scări, conducte de apă și de gaz etc. Prețul noiei sticle e mai mic cu 30% decât prețul actual al tuciului.

* (Cholera). Eată o anecdotă sinistă comică asupra ei:

În anul 1832 Francia a fost bântuită de epidemia care în Maiu 1833 s'a strămutat la Havana. Mortalitatea se suie într'una din zile la mai multe sute de persoane; groaza era la culme; egoismul american și colonial s'a arătat în toată goliciunea lui, stăpânii lăsa pe sclavii lor se moară fără ajutor, rudele lăsa să se înmormenteze rudele lor încă vii; mulți medici dădura semnalul de emigrațiune, cei cari rămăseră tractau boala cu morfină. Când bolnavii erau destul de adormiți îi îngropau...

Un negru care era al patrului într'un sicriu, se trezește și află că șede rău. El bate, — nici un răspuns. Împinge cu picioarele sale și capul îi ese afară, și începe cu vizitiul următorul dialog:

— Unde me duci?

— Ce, nu vești?

— Nu.

— La cimitir.

— Ce, am murit?

— Da; ai murit.

— Ești sigur?

— Da; fiind că am în busunar biletul tău de moarte.

Negrul sări și fugi la stăpânul său, dar acesta nu putu suferi un asemenea scandal. Nenorocitul fu deci pus de nou în car, și pe baza biletului mortuar fără milă îngropat....

* (Fericire). Invitat Solon de Croesus s'a prezentat Croesus la primit cu pompă regească și ia arătat toate scumpeturile sale; Solon însă din toate aceste se părea a nu face nimic. La întrebare Croesus: Este cineva într' o fericire cu mine? Solon i răspunse: Tellus athenianul e mai fericit, căci deși s'erac a murit ca bun patriot și a lăsat după sine copii bine crescuți. Dar după el pe cine cugești a fi fericit? Întrebă Croesus. Pe Biton și Cleobis, răspunse Solon, cari au stimat pe Dzeu și pe mama lor, și amândoi într'o zi s'au mutat în ceriu. Dar pre mine nu me ții de fericit? Întrebă Solon. Noi grecii pe acela îl considerăm de fericit, dize Solon, care din grația ceriului și sfârșese cu fericire viața; căci viața omului, care stă înaintea săgeților norocirei e nesigură ca a viteazului care stă în război! N'a avut Croesus urechi să audă, nu ia creșut lui Solon.

* (Bibliografie). În tipografia arhiepiscopala din Cernăuți a apărut o carte de mare valoare pentru literatura noastră bisericească, „Manual de arheologie biblică” acesta este opul dlui profesor dela universitatea din Cernăuți Isidor de Onciul.

Prețul pentru Austro Ungaria 6 fl. pentru România 15 franci.

L recomandăm atențiunei profesorilor nostri de teologie.

„*Beiu, Vodă, Domn*”, romanul dlui Teochar Alecsi a apărut până acuma în 4 fascicle.

Posta redacțiunei.

Domnului N. R. C. în B. Obiectul despre care ne scrii este eschauriat până la măduvă. Prin cele dize în numărul 99 al diariului nostru din parte-ne declarăm controversă de finalizată.

Căltătorului din Valea Almașului. Trist și dureros că avem astfel de oameni, cari te discreditează pe sine și discreditează tagma, la care aparțin. Ți mulțumim pentru încunoscințare. Autoritățile au informațiuni detaiate, și s'au și luat pașii necesari pentru pedepsirea celor escedenți.

(Mijloc de cură.) Tuturor căpi sufer de epilepsie, convulsiiune sgarciuri și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lum-a întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinale, așa dicide minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte efine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18 Septemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.70	122.70
Renta de aur ung. de 4%	92.75	92.30
Renta ung. de hârtie.	88.15	88.10
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	95.25	95.50
Galbin	5.76	5.76
Napoleon	9.68	9.64
London (pe polița de trei luni)	121.70	121.85

Nr. 3335. Plen.

[876] 1—6

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din
fondatiunea Andronic.

Din *fundatiunea Andronic* sunt de a se conferi pe anul 1885 următoarele stipendii și ajutoare:

a) **una sută** de stipendii și ajutoare de câte 30 fl. pentru tineri, cari au intențiunea de a se aplica ca novici la meserie și industrie, apoi pentru învățacei aplicați deja la meserie și industrie, și în fine pentru învățacei, cari au devenit sodali (calfe) în anul curent 1884;

b) **unsprezece ajutoare** și anume: **cinci** câte de 100 fl., **patru** câte de 150 fl. și **două** câte de 200 fl. pentru sodali (calfe), cari sunt în condițiunile recerute de a se face măestri;

c) **două stipendii** de călătorie, și anume: **unul** de 200 fl., **ear altul** de 300 fl. pentru sodali (calfe), cari voesc a călători afară din patriă, pentru a se perfecționa în meseria sau industria lor.

Toți cari voesc a concurge la aceste stipendii și ajutoare trebuie să dovedească:

a) prin atestat dela oficiul parochial concernent, că sunt români greco-orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comunal, starea averii proprii și a părinților;

c) prin atestatul oficiului parochial, la care aparține concurentul sau familia concurentului, dacă trăesc părinții, câți copii minoreni sunt, câți din acestia umblă la școală?

În special **tinerii**, cari au **intențiunea** de a se aplica ca novici la meserii și concurge la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale indicate mai sus trebuie să mai intrunească următoarele condițiuni:

1. Se nu fie mai tineri de cât de 12 ani;

2. Se fie absolvat cu succes bun cel puțin școala elementară (atestatele școlare);

3. Se fie încheiat contract cu măestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea ce se va dovedi prin așternerea contractului.

Învățaceii aplicați deja la meserie sau industrie, cari concurge la stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generali, trebuie să mai intrunească următoarele condițiuni:

1. Se fie angajați la vre-un măestru cu contract, care să se alăture la cerere.

2. Să aibă purtare bună dovedită cu atestat dela măestrii, la cari au fost și sunt aplicați.

Sodalii, cari concurge la ajutorul anual câte de 30 fl., afară de recerințele generale trebuie să intrunească următoarele condițiuni:

1. Să fie devenit în anul 1884 sodal (certificatul de sodal).

2. Să aibă atestat dela măestri despre purtare bună. Se producă și alte documente recomandatoare; precum d. e. dacă sunt membri ai vreunei reuniuni de sodali (certificat dela presidentul reuniunii respective).

Sodalii, cari concurge la ajutorul câte de 100 fl., 150 fl. și 200 fl., pentru a se putea face măestri, au să intrunească afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Se fie declarați în regulă sodali (certificatul de sodal).

2. Să fie lucrat cel puțin 3 ani ca sodali (certificat dela măestri).

În cerere se arete anume: unde voesc a se așeza ca măestri și ce fel de mijloace bănești mai au, asemenea să producă și alte documente

recomandatoare, pecum d. e. că sunt membri ai vreunei reuniuni de sodali (certificat dela presidentul reuniunii respective).

Sodalii, cari concurge la vre un stipendiu de călătorie câte de 200 fl. sau 300 fl., afară de recerințele generale, au se mai intrunească următoarele condițiuni:

1. Se fie absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale sau reale (atestat de școală).

2. Să fie declarați în regulă sodali (certificatul de sodal).

3. Să fie lucrat cel puțin trei ani ca sodal (certificat dela măestri).

Concurenții la aceste stipendii de călătorie au să arete în cererile lor, în ce limbi știu vorbi și scrie, și care este planul detaliat al călătoriei lor.

Dela toți concurenții de ori ce categorii să recere, ca cererile lor să fie scrise și subscrise cu mâna lor proprie și adresate consistoriului archidieceșan gr. or. din Sibiu, și se între aici cel mult până la **1 Decembrie a. c. stilul vechiu**.

Cererile sosite după terminul de fapt și cele ce nu vor fi instruite precum să recere mai sus, nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința plenară a consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu, 14 August, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nr. 252

[877] 1—3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 pct. 5 și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Trei-Scaunelor.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroh în locul central al tractului și anume în Seps-Sân-Georgiu, care de presinte fiind ocupată, fiitorul protopresbiter numai după devenirea ei în vacanță va putea să o ocupe.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiterial sunt:

a) Venitele ordinari protopresbiteriali, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele, ce încurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiteriali.

b) Venitele ordinari ale parohiei de a III-a clasă din Seps-Sân-Georgiu după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge numai bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și școlar, în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reali cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vre-unul din instituturile metropoliei noastre și au susținut cu succes bun examenul rigoros de calificare; sau cari, după pregătirea de mai sus indicată, au terminat studiile teologice la vre un institut ortodox afară de metropolia noastră, dară apoi a depus examenul de calificare înaintea comisiei examinatoare a Consistoriului archidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificare profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea examenelor de calificare, dacă în celelalte au calificarea prescrișă mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrișă calificare gimnasială acei administratori protopresbiteriali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zel și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului vor avé dela Consistoriul

archidieceșan (plenary) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post au ași așterne suplicile concursuali la Venerabilul Consistoriu archidieceșan în Sibiu în restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român“, alăturând câte o tabelă de calificare, carea să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului, anii etății (anul, luna și ziua născerii), studiile pregătitoare afară de cele teologice (anul, locul și categoria aceloră); examen de maturitate, doctorat ș. a., studiile pregătitoare teologice (anul și locul aceloră și examenul de calificare); serviciile de până acum pe terenul bisericesc și școlar (timpul, locul și categoria aceloră); în fine cunoștința limbilor și alte reflexiuni. Datele din această tabelă sunt de a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum: carte de botez, testimonii școlare și de maturitate, testimonii teologice și de calificare, atestate de servicii bisericesci și școlare, eventualmente toate altfel de recomandări.

Seps-Sân-Georgiu, 2 Iuliu 1884.

Comitetul protopresbiterial al tractului Trei-Scaunelor.

președinte

Spiridon Dimian, Constantin Dimian,
adm. ppresbit. notar.

Nr. 190

[875] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele gr. or. române din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu termenul până la 20 Septembrie a. c. st. v.

1. Brisnic, cu salariu anual de 201 fl. v. a. și adică: a) în bani 80 fl.; b) 80 măsuri de cucuruz în boambe a 22 cupe compute după calculul de mijloc cu 1 fl. 20; preste tot 96 fl.; c) 4 măsuri fasole a 2 fl. = 8 fl.; d) folosirea grădinei școlare cu venit anual de 17 fl., cuartir liber și 5 stângini □ de lemne pentru încălzirea școlii.

2. Săcămaș, cu salariu anual de 153 fl. v. a. și adică a) în bani 70 fl.; b) 50 măsuri de cucuruz compute ca sub pt. 1 preste tot 60 fl.; c) 4 măsuri fasole 8 fl.; d) folosirea a două grădini cu venit anual de 15 fl.; e) cuartir liber și 8 stângini □ de lemne.

3. Cosești, cu salariu anual de 150 fl. solvinți în 4 rate 3 lunare anticipative cuartir liber și 8 stângini □ de lemne.

4. Lăpușnic, cu salariu anual de 150 fl. solvinți în 4 rate 3 lunare anticipative, cuartir liber și 25 cară de lemne.

5. Lăpușiu inferior și Ohaba cu salariu anual de 208 fl. v. a. și adică: a) în bani 94 fl.; b) 95 măsuri de cucuruz în preț după calculul de mijloc de 114 fl. v. a.; c) cuartir liber și 16 stângini □ de lemne.

6. Baștea-Holdea, cu salariu anual de 166 fl. 40 cr. și adică a) 80 fl. bani; b) 72 măsuri cucuruz în preț de 86 fl. 40 cr.; c) cuartir liber și 16 st. cuadrați de lemne.

În comunele de sub pt. 5 și 6, fiind școale atât în parohie matre cât și în filii învățătorul va fi îndatorat a prelege 3 zile din săptămână într-o comună și alte 3 în cealaltă comună.

Doritorii de a ocupa una din aceste stațiuni au ași ascerne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu până la termenul susindicat.

Oficiul protopresbiterial al tractului gr. or. al Dobrei.

Dobra la 31 August 1884.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Anunțiu.

Casele de sub Nrii 515. 516. în Orăștie, situate lângă drumul țerei vis-à-vis de școala română sunt de vândut din mână liberă cu condițiuni favorabile. Informațiuni mai de aproape la proprietarii subscris.

George Popoviciu,

[849] 3—3 paroh greco-oriental.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma esmisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide un curs gratuit de învățământ de cinci luni la **institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1 Octomvre c. n. 1884**. Primirea la acest curs va avé loc dela 1—8 Octomvre în localitatea școlii din *Strada morei (Mühlgasse) Nr. 25* pe lângă producerea atestatului de botez și de moralitate.

[758] 5—5

Sibiu, 1 Iuliu 1884 st. n.

Direcțiunea.

Infallibil.

Retrimitem banii
primiți tuturor aceloră, cari nu va avé efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire.

După întrebuințare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Depositor principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Herberth, farmacist. Cluș: Nicolau Székely, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Keresztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale se țâ din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vârsat. — Prețul 85 cr. [713] 24

„Bonquet du Serail de Grolich“

parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuința și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Demn de atențiune!**EPILEPSIE**

CONVULSIUNI (sgârciuri)

ȘI

BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviți vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu medalia cea mare de aur **clasa I-mă**,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 46